

بی‌تعهدی دولتمردان را به رخ غیرمتعهدا بکشیم

این روزها در خیابان‌ها که راه می‌روی، می‌بینی هزاران کارگری که دست اندرکارند تا چهره شهری که دل‌های مردم آن از زشتخویی‌های حاکمانش به درد آمده را بزک کنند. اشتباه نکنید! این طلیعه کارزار انتخاباتی شهردار نیست، قرار است کنفرانس کشورهای عضو جنبش عدم تعهد تشکیل شود و تهران برای چند روز تعطیل شود، وقتی خبردار می‌شوی که بودجه مستقیمی که برای برگزاری این اجلاس در اختیار سعیدلو است بالغ بر ششصد میلیون دلار است، دیگر خبر خرید ده‌ها بنز آخرین مدل یا مشاهده ساختمان در حال احداث مجاور محل اجلاس نیز خلجانی در ذهن پدید نمی‌آورد که چند سالی است یاد گرفته‌ای که با یک حساب سرانگشتی چند میلیارد دلار صرف چنین اجلاسی می‌شود و می‌دانی اگر از این چاه آبی برای ملت در نمی‌آید، برای بسیاری نان به ارمغان می‌آورد!

این همه تبلیغات و صرف هزینه‌های هنگفت برای برگزاری آبرومندانه این کنفرانس برای چیست؟ با کمال تأسف، جمهوری اسلامی ایران اسفبارترین موقعیت بین‌المللی خود را تجربه می‌کند. قدرت‌های جهانی و رسانه‌های همسو با آنان موفق شده‌اند نظام حاکم بر ایران را به عنوان جنگ طلب (قدرت هسته‌ای)، مداخله‌گر (در افغانستان و عراق)، تروریست (در لبنان و سوریه) و سرکوب‌گر (در حوادث پس از انتخابات ۸۸) معرفی کنند و دست اندرکاران مدیریت نظام هم با سوء مدیریت‌ها، بی‌کفایتی‌ها و خرابکاری‌هایشان به اندازه کافی بهانه به دست داده‌اند تا روند «صدام‌سازی» نظام با سهولت بیشتر صورت پذیرد. در داخل نیز بحران اقتصادی، بحران اجتماعی و بحران مشروعیت، سرمایه‌های تاریخی کشور را به باد می‌دهد و زندگی را هر روز که می‌گذرد بر مردم این سرزمین سخت‌تر می‌کند. مدیریت توهم زده کشور اما، گمان می‌کند برگزاری چنین اجلاسی می‌تواند فرصتی برای برون رفت از انزوای بین‌المللی از یک سو، و تسکین بحران‌های داخلی از سوی دیگر باشد.

ناگفته پیداست که اگر روزگاری چنین آرزویی دست یافتنی بود، دست کم در شرایط کنونی، استفاده از کنفرانس عدم تعهد برای فرار از بحران‌های یاد شده جز سرابی خیال‌انگیز نیست. برای فعالان جنبش سبز و میلیون‌ها مردمی که همراه آن هستند، حضور ده‌ها شخصیت سیاسی بین‌المللی و ده‌ها خبرنگار خارجی، می‌تواند فرصتی به شمار آید برای اعلام خواسته‌ها و مطالبات بر حق این ملت مظلوم. می‌توان درخواست برای آزادی سران جنبش سبز از حبس خانگی و زندانیان سیاسی از حبس‌های غیرقانونی، رفع سانسور و خفقتان از فضای رسانه‌ای، شکستن جو امنیتی حاکم بر فرهنگ و ادب و هنر، احقاق حقوق شهروندی اقلیت‌های دینی و مذهبی و کنار گذاشتن نظامی‌گری از مدیریت فضای مدنی و اقتصادی را با صدای بلند و از راه‌های گوناگون به گوش شرکت‌کنندگان این اجلاس رساند تا بدانند که میزبانان‌شان تا چه اندازه نسبت به انجام وظایفشان در قبال شهروندان خود «بی‌تعهد» هستند.

به عنوان شهروند می‌توانیم از رؤسای کشورهای عضو جنبش عدم تعهد دعوت کنیم که برای ابراز همدردی با هموطنان زلزله زده مان به آن نواحی سفر کنند. می‌توانیم خواستار آن باشیم با شرکت کنندگان در این اجلاس دیدار و مواضع مان را در مخالفت همزمان با استبداد خودکامان داخلی و سلطه جویی قدرت‌های خارجی به گوشان برسانیم. حال که قرار است هزینه‌های هنگفت این اجلاس از جیب مردم ما پرداخت شود، همین مردم حق دارند مهمانان خود را ببینند و از این فرصت، برای شنیده شدن صدایشان، طرفی بینند.

زندانی سیاسی

✱ برخلاف اخبار منتشر شده بهزاد نبوی کماکان در بند دو الف زندانی است.
✱ حکم ۱۰ سال محکومیت امید کوکی فزیکدان زندانی دردادگاه تجدیدنظر تأیید شد.
✱ عبدالله مومنی، سخنگوی تحکیم وحدت همچنان از ملاقات و مرخصی محروم است.
✱ مصطفی سبطی رئیس شورای جبهه مشارکت استان گلستان ممنوع الخروج شد.
✱ بهزاد عرب گل، از دستگیرشدگان عاشورای ۱۳۸۸ برای اجرای حکم احضار شد.
✱ محمد توکلی فعال فرهنگی کرمانشاهی تهدید به بازداشت و محاکمه شد.

صرف گرفتن ماشین دولت و حکومت، حلال مسائل ما نمی‌توانست باشد. بلکه بیداری مردم و آشنایی مردم با حقوق اساسی خودشان مقدم بر گرفتن قدرت هست و این چیزی است که باید دنبال آن باشیم.

درخواست امیر ارجمند از دبیر کل سازمان ملل آقای بان کی مون! با موسوی و کروبی دیدار کنید

در ایران است.

در این نامه تصریح شده که مقام‌های جمهوری اسلامی می‌باید در جهت آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی، تضمین آزادی بیان و تجمعات مسالمت آمیز و آزادی احزاب و مطبوعات و تضمین انتخابات آینده با رعایت استانداردهای بین‌المللی انتخابات آزاد، سالم و منصفانه تحت فشار گیرند. او گفته است: آزادیخواهان ایران و فعالان جنبش سبز از دبیر کل سازمان ملل انتظار دارند تمامی مساعی خویش را برای تنش‌زدایی در پرونده‌ی هسته‌ای ایران و حل و فصل مسالمت‌آمیز آن از طریق گفت‌وگو و تعلیق تحریم‌های اقتصادی که موجب فشار مضاعف بر مردم ایران می‌شود و نیز رفع هرگونه خطر حمله نظامی علیه ایران به کار گیرند.

آمار کشته شدگان زلزله آذربایجان چه قدر است؟

در اولین روزهای پس از زلزله، خبرنگاران کلمه از پزشکان دو بیمارستان در تبریز کسب اطلاع کردند که آمار کشته‌ها بیش از هزار نفر بوده و یکی از پزشکان که خود به روستاهای آسیب دیده سرکشی کرده بود، از مرگ حداقل ۱۵۰۰ نفر خبر می‌داد. در روزهای بعد برخی پزشکان و امدادگران این عدد را تا ۱۶۰۰ نفر هم بالا بردند. با این حال هیچ مرجع رسمی به اظهارات غیررسمی واکنش نشان نداده است.

زلزله آذربایجان؛ نمایش بی‌اعتمادی مردم به حکومت

ارتباطات، راهکارها، خلاقیت‌ها، و بده بستان‌های خارج از شبکه رسمی حکومت و یا سازمان‌های کلاسیک در این مدت، مهر بطلان بر تلقی مرگ شبکه‌های اجتماعی بود. ۲- مردم اهل فعالیت‌های خیریه سازمان‌مند، عموماً در شبکه‌هایی فعالند که در بالا به آن اشاره شد. فضای عمومی این شهروندان تاکنون به زبان‌های مختلف به گوش حکومت رسانده که ما به شما اعتماد نداریم. حکومت باید ایراد اصلی را در خود جستجو کند که از سوی مردمش غیر قابل اعتماد است. آمارهایش کمترین وجاهتی نزد مردم ندارد، آنها می‌گویند فلان عدد کشته داشتیم، مردم می‌گویند کدام آمارشان راست بوده که این راست باشد؟ این حکومت همه نظام‌های معتبر را رو به ویرانی برده و سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی را زایل کرده است.

سرانه سلامت در دیگر کشورها ۷۰۰ تا ۶۰۰۰ دلار است در حالی که سرانه در نظر گرفته شده برای سلامت در ایران بین ۱۲ تا ۱۳ هزار تومان یعنی رقمی پایین‌تر از حتی کشورهای فقیر است.

سخنگوی شورای هماهنگی راه سبز امید در نامه‌ای به بان کی مون، دبیر کل سازمان ملل متحد، با اشاره به حضور احتمالی وی در اجلاس جنبش غیرمتعهدا خواسته مردم ایران از او را اینگونه تشریح کرد که از شما توقع دارند تا در اجرای وظایفی که منشور سازمان ملل متحد به‌عهده شما گذاشته از فرصت دیدار از کشور برای ملاقات با آقایان موسوی و کروبی و خانم رهنورد و دیدار با خانواده زندانیان سیاسی و نمایندگان سازمان‌های سیاسی و مدنی - که به‌طور غیرقانونی تعطیل و از فعالیت منع شده‌اند - استفاده کنید. آنها هم‌چنین از شما انتظار دارند تا در نظر رسمی خود در اجلاس، مصاحبه با رسانه‌های ایرانی و خارجی و نیز در ملاقات با رهبر جمهوری اسلامی، ناراضیاتی و اعتراضات خود به سیاست ضددموکراتیک سرکوب در ایران را ابراز نمایند.

اردشیر امیرارجمند اشاره کرده که حصر و حبس غیرقانونی و فاقد هرگونه مبنای حقوقی آقای میرحسین موسوی، خانم زهرا رهنورد و آقای مهدی کروبی از بهمن ۱۳۸۹ تاکنون به‌روشنی نمایانگر وضع سرکوب سیاسی در ایران است. تعطیلی غیرقانونی احزاب سیاسی، توقیف اجباری مطبوعات مستقل، افزایش مدام فشار بر کشتگران دانشجویی و فعالان حقوق زنان و بی‌توجهی به حقوق اقلیت‌ها و فعالان آنها، تنها بخشی از واقعیت تلخ زندگی

تناقض‌گویی از آمار کشته‌شدگان زلزله اخیر در استان آذربایجان شرقی همچنان ادامه دارد و در تازه‌ترین مورد، هلال احمر از برگزاری «۱۶ هزار مراسم ترحیم» در مناطق زلزله زده خبر داده است!

این آمار در حالی است که معمولاً در اینگونه مرگ‌های دسته‌جمعی، مراسم‌های سوگواری نیز به صورت یکجایی یا چند نفره برگزار می‌شود و حتی با تقسیم همین عدد بر دو مراسم متعارف سوم و هفتم و احیاناً مراسم‌های احتمالی دیگر مذهبی در ایام ماه مبارک رمضان که بر فرض در این آمار آمده باشد، باز هم رقمی بسیار بالاتر از آنچه تاکنون مطرح شده برای قربانیان زلزله به دست می‌آید و این سؤال بار دیگر مطرح می‌شود که واقعا چند نفر در زلزله آذربایجان شرقی کشته شدند؟

پزشکی قانونی از ثبت مرگ ۲۲۷ نفر خبر داده، استانداری تعداد کشته‌ها را ۲۵۲ نفر اعلام کرده و وزارت بهداشت هم عدد کشته‌ها را ۳۱۰ نفر ذکر کرده است. در برخی منابع رسمی دیگر تا ۳۱۸ نفر هم گفته شده است و نهایتاً قرار است آمار قطعی امروز از سوی دولت اعلام شود. اما آمارهای غیر رسمی، ارقامی به مراتب بیشتر از اینها را اعلام می‌کند.

زلزله تلخ آذربایجان شاید سیاسی ترین زلزله طبیعی بوده

که در منطقه زلزله خیز ایران اتفاق افتاده است. بحث‌ها راجع به عملکرد صداوسیما در این باره، پیام‌های تسلیت، رفتار معنی‌دار مردم درباره کانال‌های انتقال کمک‌های خود به مناطق زلزله زده و برخی بحث‌های قومیتی در حاشیه این حادثه، ابعادی سیاسی به آن بخشید.

به دو موضوع حول این حادثه اشاره می‌شود؛ «اعلام وجود دوباره شبکه‌های اجتماعی» و «بی‌اعتمادی مردم به دولت».

۱- درباره شبکه‌های اجتماعی به خصوص بعد از جنبش سبز حرف‌های زیادی زده شده. بسیاری نمود عینی این شبکه‌ها را با وقوع اعتراضات خیابانی و پرداختن شعارهای مردمی و انتشار آنها و ایجاد زمینه خلاقیت برای چگونگی اعتراض‌ها می‌دیدند. وقوع زلزله اهر و حجم وسیع

محمد نوری زاد، پنجمین قسمت از فیلم کوتاه خود با عنوان «شعبون بی‌مخ‌ها» را در اینترنت منتشر کرد. این بار هم، همانند قسمت‌های پیشین، رهبری مخاطب اصلی فیلم است. این فابل در سایت کلمه قابل مشاهده و دریافت است.